

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over afgift for for sent indsendt årsrapport

Erhvervsankenævnets restriktive praksis om eftergivelse efter årsregnskabslovens § 152

Version 1 Opdateret 29. maj 2026 15 afgørelser · 1997-2013

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten samler Erhvervsankenævnets faste og restriktive linje for de personlige afgifter, som Erhvervsstyrelsen (tidligere Erhvervs- og Selskabsstyrelsen) pålægger hvert enkelt ledelsesmedlem, når en virksomheds årsrapport modtages for sent, og for den meget snævre adgang til eftergivelse efter [årsregnskabsloven § 152](#). Afgiften er lovbunden og adfærdsregulerende, og ansvaret for rettidig indsendelse er objektivt og personligt; Erhvervsankenævnet prøver derfor i realiteten kun, om der foreligger "ganske særlige omstændigheder", som det enkelte ledelsesmedlem konkret kan dokumentere. Gennemgangen af mere end femten af nævnets kendelser viser, at postforsinkelse, revisor- og rådgiverfejl, udokumenteret sygdom, frivillig akkord uden for konkursloven samt opstartsvanskeligheder og ukendskab til reglerne konsekvent afvises som fritagelsesgrunde.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Afgiften efter årsregnskabsloven § 151 er lovbunden i indhold og størrelse og er adfærdsregulerende; ansvaret for rettidig indsendelse er objektivt og påhviler hvert enkelt ledelsesmedlem personligt efter § 8, stk. 2.
- 02** Erhvervsankenævnet kræver "ganske særlige" og "ganske upåregnelige" omstændigheder og kræver, at ledelsesmedlemmet konkret kan dokumentere at have søgt at fremme indsendelsen, før afgift eftergives efter § 152.
- 03** Erhvervsankenævnet lægger afgørende vægt på modtagelsestidspunktet i styrelsen – ikke afsendelsestidspunktet – og på, at en manglende modtagelseskvittering burde have fået ledelsen til at reagere.
- 04** Erhvervsankenævnet afviser postforsinkelse som fritagelsesgrund, medmindre der fremlægges dokumentation fra postvæsenet for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets egen fejl (fx poststrejke); selv én dags forsinkelse fastholdes, og revisors interne logbog eller en frimærkekvittering er ikke tilstrækkeligt.
- 05** Erhvervsankenævnet afviser, at fejl begået af revisor, advokat eller andre rådgivere fritager ledelsen, jf. § 152, stk. 2 – forholdet er et mellemværende mellem ledelsesmedlemmet og rådgiveren.

- 06** Erhvervsankenævnet accepterer kun sygdom som fritagelsesgrund ved lægedokumenteret, længerevarende uarbejdsdygtighed hos en person af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen – og sygdom er uden betydning, hvis årsrapporten allerede var godkendt på generalforsamlingen inden fristen.
- 07** Erhvervsankenævnet kræver, at akkord eller rekonstruktion er indledt efter konkursloven for at udskyde fristen efter §§ 140 og 142; frivillig akkord med én kreditor – også en offentlig myndighed – fritager ikke.
- 08** Erhvervsankenævnet afviser usikkerhed om regnskabet, turbulent opstartsfasen og manglende kendskab til reglerne som fritagelsesgrunde; usikkerhed skal i stedet oplyses i den rettidigt indsendte årsrapport.
- 09** Erhvervsstyrelsen har ingen hjemmel til at dispensere fra indsendelsesfristen i § 138, og en virksomhed med ekstraordinære vanskeligheder er henvist til at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold i revisors påtegning inden fristen.

Fristen, påkravet, afgiften og den snævre eftergivelse – lovens fire trin

§ 1

Reglerne om afgift for for sent indsendt årsrapport hviler på et sammenhængende sæt bestemmelser i årsregnskabsloven, som Erhvervsankenævnet anvender helt ensartet.

Indsendelsesfristen. Efter [årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#) skal den reviderede og godkendte årsrapport være *modtaget* i Erhvervsstyrelsen inden fristens udløb. Fristen er i dag 6 måneder efter regnskabsårets afslutning for virksomheder i regnskabsklasse B og C og 4 måneder for klasse D (børsnoterede og statslige aktieselskaber). Fra 2001 til 2022 var fristen 5 måneder for klasse B og C, og samtlige nedenstående afgørelser er derfor truffet under den dagældende 5-måneders frist – men princippet er uændret. Forlængelsen fra 5 til 6 måneder skete ved [lov nr. 700 af 24. maj 2022](#) (bogføringsloven), bl.a. for at harmonisere med fristen for oplysningsskema til Skatteforvaltningen. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne, at fristerne er absolutte, og at der alene kan dispenseres i de situationer, der nævnes i §§ 140 og 141.

Påkravsproceduren. Modtager styrelsen ikke årsrapporten rettidigt, sender den efter [årsregnskabsloven § 150](#) et påkrav til virksomhedens ledelse med en ny frist på 8 hverdage fra påkravets datering. Indsendes rapporten inden påkravsfristen, pålægges der ikke afgift; ellers løber afgiften fra den første dag efter udløbet af § 138-fristen.

Afgiftens størrelse. Afgiften efter [årsregnskabsloven § 151](#) er personlig, pålægges hvert enkelt ledelsesmedlem og forfalder automatisk. Den er trinvist stigende efter forsinkelsens længde:

Forsinkelse efter indsendelsesfristen	Afgift pr. ledelsesmedlem
Til og med 1. påbegyndte måned	500 kr.
2. påbegyndte måned	2.000 kr.
3. påbegyndte måned og derefter (maksimum)	3.000 kr.

For et selskab med flere ledelsesmedlemmer kan beløbet hurtigt løbe op: i **j.nr. 2010-0021517** blev en direktør for tre anpartsselskaber pålagt i alt 9.000 kr. (3.000 kr. pr. selskab), jf. [kendelsen](#). Forarbejderne til § 151 fastslår selve formålet:

"De gældende bestemmelser om pålæggelse af afgift til den øverste ansvarlige ledelse på grund af for sen indsendelse af årsregnskab, som blev indført i 1994 med det formål at tilskynde virksomhedsledelserne til at prioritere regnskabsaflæggelsen højt, foreslås derfor videreført ... Afgiften er personlig og pålægges hvert enkelt medlem af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse ... da den enkelte har et personligt ansvar for, at årsrapporten indsendes rettidigt ... Afgiften forfalder automatisk til betaling, hvis årsrapporten modtages efter indsendelsesfristens udløb."

Eftergivelsen. Kun [årsregnskabsloven § 152](#) giver adgang til hel eller delvis eftergivelse, og kun ved "ganske særlige omstændigheder". Efter [§ 152, stk. 2](#) fritager det ikke et ledelsesmedlem, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende. Det individuelle ansvar følger desuden af [årsregnskabsloven § 8, stk. 2](#), og er gentaget på bekendtgørelsesniveau i [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig, "uanset om ledelsen har anmodet en rådgiver, f.eks. en revisor eller en advokat, om at forestå indberetningen til styrelsen". Retsstillingen er aktuel: der er ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af §§ 151 og 152 efter lovens seneste konsolidering i 2026.

LOV

[Årsregnskabsloven § 8, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 150](#)[Årsregnskabsloven § 151](#)[Årsregnskabsloven § 152, stk. 2](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse

26.08.2010

Erhvervsankenævnets prøvelse: lovbunden afgift, intet frit skøn og § 2 objektivet ledelsesansvar

Erhvervsankenævnets prøvelse på dette område er snæver. Selve afgiften er lovbunden i både indhold og størrelse, og nævnet prøver derfor reelt kun, om de strenge betingelser for eftergivelse i [§ 152](#) er opfyldt. Nævnet – og styrelsen – har **ingen hjemmel til at dispensere** fra fristen i [§ 138](#).

Det blev fastslået allerede i **j.nr. 97-160.023**, hvor bestyrelsen havde opdaget omfattende uregelmæssigheder begået af selskabets direktør og derfor ikke kunne underskrive regnskaberne i tide. Nævnet stadfæstede afgifterne og udtalte, at selskabet under sådanne omstændigheder er henvist til *inden* fristens udløb at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold i revisors påtegning, jf. [kendelsen](#). Samme synspunkt går igen i koncernsagen **j.nr. 00-177.851**, hvor nævnet tiltrådte, at der ikke er hjemmel til at udsætte indsendelsen, jf. [kendelsen](#).

Når nævnet vurderer eftergivelse, **lægger Erhvervsankenævnet gennemgående vægt** på følgende objektive momenter, som går igen på tværs af afgørelserne:

- **Modtagelsestidspunktet, ikke afsendelsen, er afgørende.** Det er ledelsen, der bærer risikoen for, at forsendelsen rent faktisk når frem til styrelsen, jf. **j.nr. 2010-0022885**, hvor revisors interne tidsregistrering af afsendelsen ikke kunne fritage ledelsen ([kendelsen](#)).
- **Den manglende kvittering burde have udløst en reaktion.** Da indberetning sker digitalt, genereres der en kvittering ved modtagelsen. Nævnet lægger vægt på, at ledelsen burde have reageret, da kvitteringen udeblev – fx i **j.nr. 2009-0018747** ([kendelsen](#)) og **j.nr. 2012-0026849** ([kendelsen](#)).

- **Ansaret er individuelt.** Afgiften pålægges hvert ledelsesmedlem personligt, og det fritager ikke et medlem, at andre i ledelsen eller en rådgiver skulle have stået for indsendelsen.

Resultatet er en næsten undtagelsesfri håndhævelse: I samtlige gennemgåede kendelser blev styrelsens afgørelse stadfæstet.

LOV

Årsregnskabsloven § 8, stk. 2

Årsregnskabsloven § 138, stk. 1

Årsregnskabsloven § 151

Årsregnskabsloven § 152, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afslag på eftergivelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postforsinkelse	26.09.2012
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	28.01.2011
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	25.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord	14.06.2001
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder	29.06.1998

§ 3 Postforsinkelse fritager kun ved dokumenteret fejl fra postvæsenet

Den hyppigste indsigelse i sagerne er, at årsrapporten blev afsendt rettidigt, men forsinket i posten. Erhvervsankenævnet afviser konsekvent denne indsigelse og henviser til forarbejderne til § 152, som udtrykkeligt opregner postforsinkelse blandt de forhold, der *ikke* fritager:

"Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: ... at årsrapporten er blevet forsinket ved fremsendelse med posten (medmindre der kan fremlægges dokumentation fra postvæsenet for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets fejl, f.eks. poststrejke) ..."

Nævnet kræver altså **dokumentation fra postvæsenet** for, at forsinkelsen skyldes postvæsenets egen, ekstraordinære fejl. Bevisbyrden er ledelsens, og praksis viser, at den i realiteten er meget vanskelig at løfte:

Kendelse	Påberåbt forhold	Resultat
j.nr. 2010-0021931	A-post afsendt 2 dage før fristen, sekretærerklæring, 1 dags forsinkelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2012-0032408	Frimærkekviktering kl. 14:39, A-post, 1 dags forsinkelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2009-0018747	Revisors interne logbog over afsendelse	Afgift fastholdt
j.nr. 2010-0022885	Revisors tidsregistrering af to afsendelser	Afgift fastholdt
j.nr. 2006-0007186	Brev fejladresseret (Ballerup i stedet for Skovlunde)	Afgift fastholdt
j.nr. 2009-0018854	Selvvalgt videresendelse af post til anden adresse	Afgift fastholdt

Selv en forsinkelse på **én dag** fastholdes. I j.nr. 2010-0021931 var rapportererne afsendt som A-post to dage før fristen og modtaget dagen efter; nævnet fandt det udokumenteret, at forsinkelsen skyldtes postvæsenets fejl.

Tilsvarende i [j.nr. 2012-0032408](#), hvor hverken en frimærkekvittering eller et eksempel på et forsinket brev fra styrelsen blev anset for tilstrækkelig dokumentation.

Nævnet skelner skarpt mellem intern dokumentation hos afsenderen og dokumentation fra postvæsenet. En **revisors logbog eller tidsregistrering** dokumenterer kun afsendelsen – ikke en fejl hos posten – og fritager derfor ikke, jf. [j.nr. 2009-0018747](#) og [j.nr. 2010-0022885](#). Hvor forsinkelsen kan henføres til virksomhedens egne forhold – fx en **fejlagtig adressering** ([j.nr. 2006-0007186](#)) eller en **selvvalgt postomdirigering** ([j.nr. 2009-0018854](#)) – er fritagelse helt udelukket.

LOV

Årsregnskabsloven § 8, stk. 2

Årsregnskabsloven § 138, stk. 1

Årsregnskabsloven § 152, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer nægtes fritagelse for afgift ved for sent indsendt årsrapport – postforsinkelse ikke tilstrækkelig dokumentation	11.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	28.01.2011
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods påstand om postforsinkelse	22.10.2010
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse	26.08.2010
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	25.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl	20.08.2009
	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – forkert adressering kan have forsinket postlevering	12.12.2006

§ 4 Revisors og rådgiveres fejl er ledelsens egen risiko – § 152, stk. 2

Et gennemgående tema er, at forsinkelsen skyldtes selskabets revisor eller advokat. Her er retsstillingen helt klar: [§ 152, stk. 2](#) bestemmer, at det ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende. Forarbejderne uddyber, at et sådant forhold "er et anliggende imellem ledelsesmedlemmerne og de pågældende ansatte eller rådgivere".

Erhvervsankenævnet anvender princippet uden undtagelse:

- I **Erhvervsankenævnets kendelse af 2. oktober 1997** havde selskabets advokat – der var aftalt at skulle forestå indsendelsen – overskredet fristen ved en fejl. Nævnet fastslog, at ledelsens selvstændige ansvar ikke bortfalder, "blot fordi en advokat, revisor eller anden rådgiver har påtaget sig indsendelsen og herved ved ekspeditionsfejl eller forglemmelse ikke overholder fristen", jf. [kendelsen](#).
- I [j.nr. 2007-0013644](#) havde revisoren først afsendt årsrapporten mere end tre uger efter den lovbestemte frist. Nævnet fremhævede både, at der ikke var dokumentation for, at ledelsen havde søgt at fremme indsendelsen inden fristen, og at revisorens forhold ikke fritager efter § 152, stk. 2, jf. [kendelsen](#).
- Selv hvor forsinkelsen skyldtes en direktørs **strafbare uregelmæssigheder**, fastholdt nævnet afgiften, fordi ledelsen kunne have indsendt et regnskab med forbehold i revisors påtegning inden fristen ([j.nr. 97-160.023](#)).

Linjen understøttes af [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig for den rettidige indberetning, uanset om en revisor eller advokat er anmodet om at forestå den. At revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet, er tilsvarende udtrykkeligt nævnt i forarbejderne som et forhold, der ikke fritager.

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 152, stk. 2	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport opretholdt – postal forsinkelse ikke dokumenteret som postens fejl		21.11.2007
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder		29.06.1998
	Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning		02.10.1997

Sygdom kræver lægedokumenteret, længerevarende uarbejdsdygtighed hos en nøgleperson

§ 5

Sygdom er det eneste forhold, som forarbejderne udtrykkeligt fremhæver som en mulig fritagelsesgrund – men kun under meget snævre betingelser. Forarbejderne til [§ 152](#) anfører:

"Dette gælder navnlig alvorlig sygdom, som medfører dokumenteret længerevarende uarbejdsdygtighed i perioden op til indsendelsesfristens udløb hos en person, som er af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen. Det er dog en forudsætning, at den pågældende har gjort alt, hvad der var muligt for at sikre, at årsrapporten trods hindringen blev aflagt og indsendt så hurtigt som muligt til styrelsen."

Det stiller tre kumulative beviskrav, som Erhvervsankenævnet håndhæver: (1) sygdommen skal være **lægedokumenteret**, (2) den skal medføre **længerevarende uarbejdsdygtighed** i perioden op til fristen, og (3) den syge skal være **af afgørende betydning** for regnskabsaflæggelsen.

Den ledende afgørelse er **j.nr. 2006-0007354**, hvor en registreret revisor påberåbte sig, at "den sidste underskrift" var blevet forsinket på grund af sygdom. Nævnet stadfæstede afgiften af to selvstændige grunde, jf. [kendelsen](#):

- **Manglende dokumentation.** Styrelsen havde udtrykkeligt anmodet om lægeerklæring for uarbejdsdygtighedens varighed, en redegørelse for, hvordan sygdommen konkret forsinkede indsendelsen, og oplysning om, hvad de øvrige ledelsesmedlemmer havde gjort. Ingen dokumentation blev fremlagt.
- **Sygdommen var uden årsagssammenhæng.** Årsrapporten var allerede *godkendt på generalforsamlingen* inden udløbet af påkravsfristen. Havde ledelsen indsendt den godkendte rapport uden ugrundet ophold, kunne den have nået styrelsen i tide. Sygdommen var dermed uden selvstændig betydning for forsinkelsen.

Pointen om generalforsamlingen er central: når regnskabet først er godkendt, refterer kun den rent ekspeditions-mæssige indsendelse, og en efterfølgende hindring kan derfor sjældent begrunde eftergivelse.

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 152, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling		08.01.2007

§ 6 Akkord og rekonstruktion udskyder kun fristen, når de sker efter konkursloven

En virksomhed i økonomiske vanskeligheder kan ikke uden videre udskyde regnskabsaflæggelsen.

Fristforlængelse forudsætter, at der er indledt akkordforhandling eller rekonstruktion **efter konkursloven**, jf. [årsregnskabsloven § 140, stk. 3](#). [Årsregnskabsloven § 142](#) afskærer udtrykkeligt andre redningsforsøg:

"Andre bestræbelser for at rekonstruere en virksomhed end de i §§ 140 og 141 nævnte fritager ikke virksomheden for pligten til at indsende årsrapport inden udløbet af fristen i § 138, stk. 1."

Den ledende afgørelse er **j.nr. 2005-0004918**, hvor tre selskaber havde indledt en *frivillig* akkord med Økonomistyrelsen for at skaffe midler til at færdiggøre regnskaberne. Erhvervsankenævnet fastholdt maksimumsafgiften på 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem pr. selskab og lagde til grund, at akkordforhandlingerne ikke var foretaget efter konkursloven. Det var uden betydning, at den eneste kreditor var en offentlig myndighed, jf. [kendelsen](#). Nævnet afviste samtidig, at upræcis vejledning på styrelsens hjemmeside kunne begrunde fritagelse.

Samme strengthed gælder i koncernforhold. I **j.nr. 00-177.851** havde ét datterselskab (C A/S) indledt tvangsakkord ved Sø- og Handelsretten, og revisor mente derfor, at moder- og søsterselskabernes regnskaber ikke kunne færdiggøres. Styrelsen frafaldt afgiften for det selskab, der reelt var under akkord efter konkursloven, men nævnet stadfæstede afgifterne for de øvrige selskaber: usikkerhed afledt af et koncernselskabs forhold skal oplyses i regnskabet, ikke begrunde udsættelse, jf. [kendelsen](#).

Endelig fritager **betalingsstandsning** ikke, hvis regnskabet allerede var godkendt forinden. I

Erhvervsankenævnets kendelse af 2. oktober 1997 var årsregnskabet godkendt på generalforsamlingen, før selskabet standsede sine betalinger; ledelsen bevarede sin kompetence og dermed pligten til at indsende rettidigt, jf. [kendelsen](#).

LOV

[Årsregnskabsloven § 138, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 140, stk. 3](#)[Årsregnskabsloven § 142](#)[Årsregnskabsloven § 152](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven

08.12.2006

Erhvervsankenævnet · Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord

14.06.2001

Erhvervsankenævnet · Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning

02.10.1997

§ 7 Usikkerhed, opstartskaos og ukendskab til reglerne er ikke "særlige omstændigheder"

Erhvervsankenævnet afviser også en række forhold, som virksomheder ofte oplever som undskyldelige.

Forarbejderne til [§ 152](#) er udtrykkelige om, at **usikkerhed om regnskabsgrundlaget** ikke fritager:

"Usikkerhed omkring opgørelsen af regnskabet berettiger heller ikke i sig selv til afgiftsfritagelse, uanset hvad grunden hertil måtte være. I så fald må der oplyses om usikkerheden i årsrapporten ... Af hensyn til kreditorer og investorer er det netop særlig vigtigt, at årsrapporten offentliggøres rettidigt i denne situation."

I **j.nr. 02-228.907** havde fem koncernforbundne selskaber haft en vanskelig opstart, og et datterselskabs uafklarede økonomi smittede af på de øvrige regnskaber. Nævnet fastslog, at væsentlig usikkerhed skal oplyses i regnskabet og ikke kan begrunde udsættelse – og afviste samtidig en indsigelse om, at afgørelserne var ugyldige på grund af forkerte lovhenvisninger, da de materielle regler var indholdsmæssigt identiske, jf. [kendelsen](#).

Hverken **manglende kendskab til reglerne** eller **manglende aktivitet** i en nystiftet enhed fritager. I **j.nr. 2009-0018854** var fondens stifter uerfaren og kendte ikke kravene, og fonden havde ikke haft aktivitet i sit første regnskabsår; nævnet fastholdt alligevel afgiften og lagde vægt på, at styrelsen i god tid havde sendt en erindringsskrivelse om fristen, jf. [kendelsen](#). Det er med andre ord ledelsens eget ansvar at gøre sig bekendt med og tilrettelægge bogføring og regnskabsaflæggelse, så fristen kan overholdes.

LOV [Årsregnskabsloven § 152, stk. 1](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl 20.08.2009

Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsregnskab ikke eftergivet – usikkerhed om datterselskabs økonomi er ikke særlige omstændigheder 18.11.2003

§ 8 Klagegang, frister og forholdet til domstolene

Afgiften pålægges af Erhvervsstyrelsen, og det enkelte ledelsesmedlem kan herefter dels anmode styrelsen om eftergivelse efter [§ 152](#), dels påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet, der er et uafhængigt, domstolslignende klagelæge. Klagen indgives mod betaling af et **klagegebyr** – i **j.nr. 2010-0021517** var gebyret 4.000 kr. ([kendelsen](#)). Erhvervsankenævnets kendelser er **bindende** for Erhvervsstyrelsen; nævnet stadfæster, ændrer eller hjemviser styrelsens afgørelse.

Nævnet citerer i sin praksis først og fremmest forarbejderne til loven og – som det fremgår af de foregående afsnit – anvender en gennemført ensartet linje på tværs af afgørelser fra 1997 og frem til i dag. Praksis fremstår dermed som en samlet, intern præcedens, hvor f.eks. princippet om rådgiverfejl og det objektive ledelsesansvar går igen uden ændringer.

Forholdet til domstolene. Erhvervsankenævnets afgørelser kan efter udtømt administrativ rekurs indbringes for de almindelige domstole, jf. grundlovens § 63 om domstolenes prøvelse af forvaltningens afgørelser. Søgning i offentliggjort praksis fra Højesteret, landsretterne og byretterne har imidlertid ikke vist domme, der direkte prøver – endsige underkender – Erhvervsankenævnets restriktive linje for eftergivelse af afgift efter årsregnskabslovens § 152. Området afgøres således i praksis overvejende administrativt. Det skal holdes adskilt fra den domstolspraksis om ledelsens og revisorers *erstatningsansvar* (fx i forbindelse med pengeinstitutters sammenbrud), der angår et andet retsgrundlag og behandles under praksisoversigten om [bestyrelsesansvar](#).

LOV [Årsregnskabsloven § 151](#)

[Årsregnskabsloven § 152, stk. 1](#)

PRAKSIS **Erhvervsankenævnet** · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse 26.08.2010

§ 9 Sammenfatning: en næsten undtagelsesfri håndhævelse

Erhvervsankenævnets praksis om afgift for for sent indsendt årsrapport er blandt de mest forudsigelige på erhvervsrettens område. Hovedlinjerne kan sammenfattes således:

- **Ansaret er objektivt og personligt.** Afgiften efter § 151 forfalder automatisk, når rapporten modtages for sent, og pålægges hvert ledelsesmedlem individuelt, jf. § 8, stk. 2. Det afgørende er modtagelsen i styrelsen, ikke afsendelsen.
- **Eftergivelse er undtagelsen.** § 152 kræver "ganske særlige" og "ganske upåregnelige" forhold, og ledelsesmedlemmet skal konkret kunne dokumentere at have søgt at fremme indsendelsen. I samtlige gennemgåede kendelser blev afgiften fastholdt.
- **De typiske undskyldninger holder ikke.** Postforsinkelse (uden dokumentation fra postvæsenet), revisor- og advokatfejl, udokumenteret sygdom, frivillig akkord uden for konkursloven, regnskabsmæssig usikkerhed, opstartskaos og ukendskab til reglerne fritager ikke.
- **Den praktiske handlemulighed** for en ledelse i vanskeligheder er at indsende et regnskab med de nødvendige forbehold eller usikkerhedsoplysninger *inden* fristen – ikke at udsætte indsendelsen.

En ledelse, der vil undgå afgift, bør derfor sikre sig en kvittering for styrelsens modtagelse i god tid før fristen og reagere straks, hvis kvitteringen udebliver. Oversigten dækker alene selve afgiften og eftergivelsen; den behandler ikke oversendelse til tvangsopløsning og genoptagelse efter manglende årsrapport (se [tvangsopløsning-genoptagelse-selskab](#)), påbud om omgørelse eller revision af et indsendt regnskab (se [revisionspligt-regnskabskontrol-paabud](#)) eller ledelsens erstatningsansvar (se [bestyrelsesansvar](#)).

LOV	Årsregnskabsloven § 8, stk. 2	Årsregnskabsloven § 151	Årsregnskabsloven § 152
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse 26.08.2010 Erhvervsankenævnet · Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling 08.01.2007 Erhvervsankenævnet · Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven 08.12.2006		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Årsregnskabsloven § 8	stk. 2	Årsregnskabsloven § 138	stk. 1
Årsregnskabsloven § 140	stk. 3	Årsregnskabsloven § 142	
Årsregnskabsloven § 150		Årsregnskabsloven § 151	
Årsregnskabsloven § 152			

MATERIALE Citerede afgørelser

15 afgørelser

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS	15
11.01.2013 Bestyrelsesmedlemmer nægtes fritagelse for afgift ved for sent indsendt årsrapport – postforsinkelse ikke tilstrækkelig dokumentation	2012-0032408

26.09.2012	Afslag på eftergivelse af afgifter for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postforsinkelse	2012-0026849
28.01.2011	Stadfæstelse af afgifter til bestyrelsesmedlemmer for for sent indsendt årsrapport trods påstand om postfejl	2010-0022885
22.10.2010	Afgift for for sent indsendt årsrapport fastholdt trods påstand om postforsinkelse	2010-0021931
26.08.2010	Afgift for for sent indsendte årsrapporter fastholdt trods påstand om postforsendelse	2010-0021517
25.08.2009	Stadfæstelse af ledelsesafgifter for for sen indsendelse af årsrapporter trods påstået postfejl	2009-0018747
20.08.2009	Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods postleveringsfejl	2009-0018854
21.11.2007	Afgift for for sent indsendt årsrapport opretholdt – postal forsinkelse ikke dokumenteret som postens fejl	2007-0013644
08.01.2007	Afgift for forsinket årsrapport ikke eftergivet – sygdom udokumenteret og rapport ikke indsendt rettidigt efter generalforsamling	2006-0007354
12.12.2006	Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – forkert adressering kan have forsinket postlevering	2006-0007186
08.12.2006	Afgift for for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet – frivillig akkordforhandling opfylder ikke kravet om akkord efter konkursloven	2005-0004918
18.11.2003	Afgift for for sent indsendt årsregnskab ikke eftergivet – usikkerhed om datterselskabs økonomi er ikke særlige omstændigheder	02-228.907
14.06.2001	Afgifter for sen indsendelse af årsregnskaber opretholdt for koncernselskaber trods søsterselskabs tvangsakkord	00-177.851
29.06.1998	Erhvervsankenævnet stadfæster afgifter for forsinket årsregnskab trods direktørs uregelmæssigheder	97-160.023
02.10.1997	Bestyrelsesmedlemmer i K A/S nægtes fritagelse for afgift ved for sen indsendelse af årsregnskab trods betalingsstandsning	